

MŲC LŲC

1.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE mua một chiếc máy tính không phải máy tính
2.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE đi tuần tra khu phố 13
3.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE lùi chiếc xe có gắn rơ-mooc 26
4.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE không trả khoản phụ phí ba krona40
5.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE 55
6.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE và chiếc xe đạp lẽ ra phải để đúng chỗ 69
7 .	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE khoan một cái lỗ trên trần 80
8.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE NGÀY TRƯỚC và dấu chân của bố ông100
9.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE xả gió một chiếc máy sười 113
10.	NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE NGÀY TRƯỚC và ngôi nhà tự tay ông cải tạo 120

NGƯỜI ĐÀN ÔNG MANG TÊN OVE

mua một chiếc máy tính không phải máy tính

Ove năm mươi chín tuổi.

Ông lái một chiếc Saab. Ông là kiểu người hay chỉ thẳng mặt những kẻ mà ông không ưa như thể họ là bọn ăn trộm và ngón trỏ của ông là cây đèn pin của cảnh sát. Lúc này ông đang đứng tại quầy của một cửa hàng, nơi những kẻ lái ôtô Nhật tới mua mấy sợi dây cáp màu trắng. Ông nhìn chăm chú vào cậu nhân viên

bán hàng một hồi, trước khi lắc lắc một cái hộp cỡ vừa màu trắng trước mặt cậu ta.

- Này cậu, đây chính là cái O-Pad á hả? - Ông hỏi.

Cậu nhân viên bán hàng gầy nhom dường như đang rất vất và cưỡng lại khao khát giật cái hộp ra khỏi tay ông Ove.

 - Dạ, vâng ạ. Một cái iPad. Bác có thể ngừng lắc nó như vậy được kh...

Ông Ove ngờ vực liếc nhìn cái hộp, như thể nó là một nhân vật mờ ám mặc quần túi hộp cười xe tay ga, leo lẻo gọi ông là "ông bạn" và tìm cách gạ bán cho ông một cái đồng hồ đều.

Hiểu rồi. Vậy nó là một cái máy tính, đúng không?
Cậu nhân viên gật đầu, nhưng rồi ngập ngừng và lắc đầu lia lịa.

- Dạ... ý cháu muốn nói... nó là một cái iPad. Người ta gọi nó là "máy tính bảng", cũng có người gọi nó là "thiết bị di động". Tùy theo cách nhìn nhận nó...

Ông Ove nhìn cậu nhân viên như thể cậu ta vừa nói tiếng người ngoài hành tinh. Ông lại lắc lắc cái hộp.

Nhưng cái này có tốt không?
Cậu nhân viên bối rối gật đầu.

Dạ tốt. Nhưng mà... ý bác là tốt thế nào ạ?
Ông Ove thở dài và bắt đầu nói thật chậm rãi, rành

mạch từng chữ, như thể vấn để đuy nhất ở đây là cậu ta bị nặng tai.

- Nó. Có. Tốt. Không? Nó có phải là một cái máy tính tốt hay không?

Cậu nhân viên gãi cầm.

 - Ở... có... nó rất tốt. Nhưng cũng còn tùy thuộc loại máy tính mà bác cần.

Ông Ove quắc mắt.

- Tôi muốn một cái máy tính! Một cái máy tính thông thường!

Im lặng bao trùm hai người đàn ông một lúc. Cậu nhân viên bán hàng hắng giọng.

- Dạ... cái này không hẳn là một chiếc máy tính thông thường. Có lẽ bác muốn một cái...

Cậu ta ngừng lời, có lẽ để tìm một từ nằm trong tẩm hiểu biết của người khách lớn tuổi. Rồi cậu đằng hắng lần nữa và nói nốt:

- ... một cái máy tính xách tay chẳng?

Ove lắc đầu. Ông tì người lên mặt quây một cách đe dọa.

- Không, tôi không muốn một cái máy tính xách tay. Tôi muốn một cái máy tính.

Cậu nhân viên gật đầu trấn an.

- Máy tính xách tay cũng là máy tính bác ạ.

gày đầu tiên Ove nghỉ hưu, ông lên kế hoạch tự tử. Chỉ cần một mũi khoan trên trần nhà, một cái móc sắt ở chính giữa, và một sợi dây thừng...

"Ngay cả những độc giả nghiêm túc nhất cũng cần đến sự thư giãn nhẹ nhàng, và nếu bạn muốn có một buổi chiều dịu dàng, đây là cuốn sách hoàn hảo."

-San Francisco Chronicle

Bộ phim cùng tên chuyển thể từ cuốn tiểu thuyết đã được đề cử ở hạng mục *phim nói tiếng nước ngoài hay nhất* tại *Oscar 2017*.

